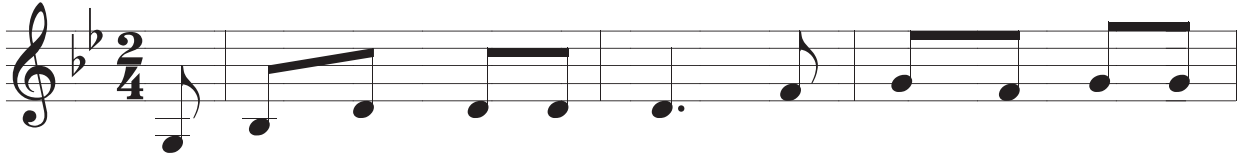

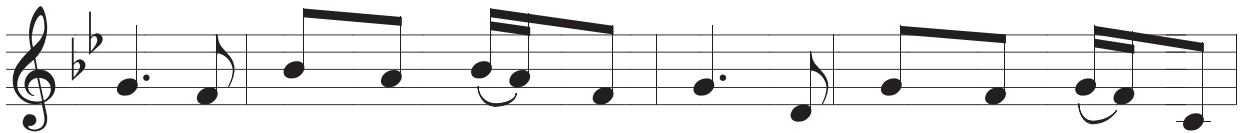
BÀI CA ĐỨC ÁI

1 Cr 12, 31-13, 13 (TN 4C)

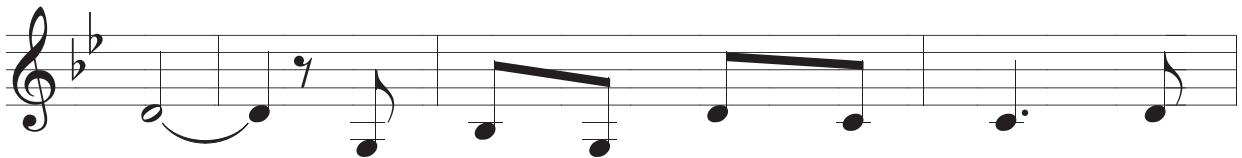
Lm. Mi Trầm

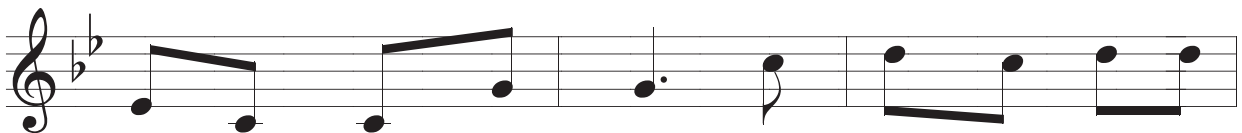
1. Dù tôi nói các thứ tiếng, nhưng nếu không có bác
2. Dù tôi chuyển núi lấp biển, nhưng nếu không có bác
3. Rồi đây tất cả sẽ hết, đặc sủng ngôn sứ cũng

1. ái thì cũng như tiếng đồng kêu, thì cũng như não bặt
2. ái thì cũng như tiếng đồng kêu, thì cũng như não bặt
3. hết, tài nói ngôn ngữ còn đâu, thần trí thông biết còn

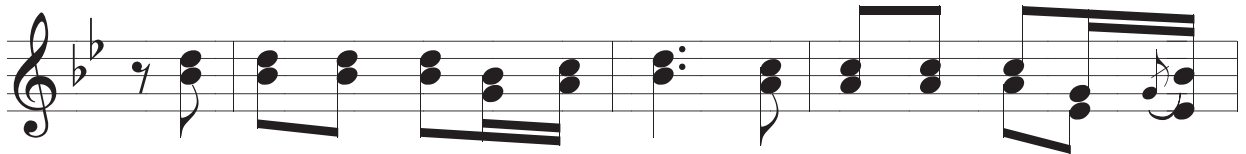
1. kêu. Dù tôi được nói tiên tri, thông
2. kêu. Dù tôi rộng rãi khoan dung phân
3. đâu. Người ơi nào hãy ghi sâu: muôn

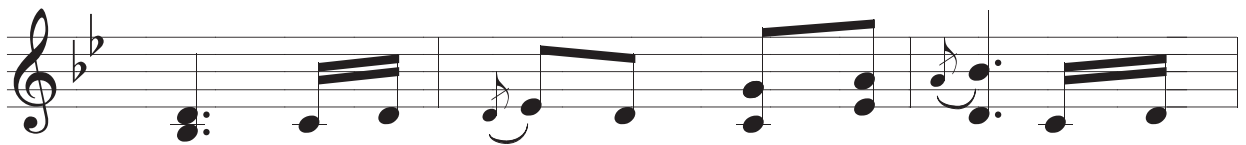
1. biết mầu nhiệm khôn ngoan nhưng nếu không có bác
2. phát tiên tài hôm mai, nhưng nếu không có bác
3. kiếp vạn sự qua mau, rồi đây chỉ có bác

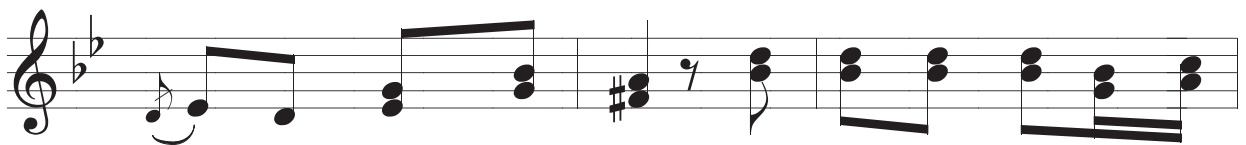
1. ái thì tất cả chỉ là không thì tất cả chỉ là không.
2. ái thì tất cả chỉ là không, thì tất cả chỉ là không.
3. ái còn tới mãi mãi về sau, thật đáng quý mến dài lâu.

ĐK. Bác ái bác ái là tha thứ, bác ái bác ái là nhân

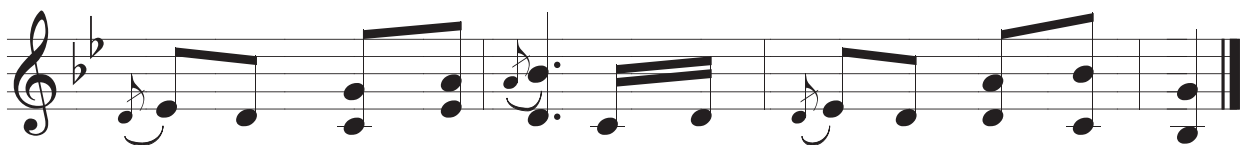
nhục, là tin tưởng cậy trông tất cả, là thông

cảm tình luôn thiết tha. Bác ái bác ái là tha

thứ, bác ái bác ái là nhân nhục, là tin

tưởng cậy trông tất cả, là thông cảm và luôn thứ tha.